

[Miljøministeren.]

gen. Efter råstofloven bliver fredningsinteresserne selvstændigt varetaget af fredningsplanudvalgene som et af de særlige hensyn, der skal tages ved lovens administration. I medfør af miljøloven er der tillagt fredningsplanudvalgene særlig indsigt med kommunernes afgørelser om spildevandsanlæg m.v. Ved ændringerne i 1972 af naturfredningsloven og ved den samtidige vedtagelse af lov om erhvervelse af fast ejendom til fritidsformål er varetagelsen af fredningsinteresserne yderligere styrket.

Ved gennemførelsen af zonenloven og naturfredningsloven i 1969 og ved den senere tilkomne planlægningslovgivning har det været en klar forudsætning, at der udover den heri indeholdte generelle landskabsbeskyttelse skulle foretages de nødvendige konkrete sikringer af de værdifulde landskaber ved fredninger eller ejendoms erhvervelser.

Det har samtidig været en forudsætning, at initiativerne fra fredningsmyndighederne i medfør af naturfredningsloven navnlig måtte koncentreres om de landskabelige helheder, dvs. store egnskarakteristiske landskaber eller naturparkområder, således at der gennemførtes fredninger og ejendoms erhvervelser, der én gang for alle sikrer sådanne områders status. Dette indebærer foruden en naturbeskyttelse med tilhørende plejeforanstaltninger en udbygning af befolkningens adgangs- og opholdsmuligheder under hensyntagen til naturforholdene det pågældende sted.

Den pr. 1. april 1974 ikrafttrådte lov om lands- og regionplaner kan føre til en afvejet arealanvendelse for hele landet. Regionplanerne skal, når de foreligger godkendt, også afspejle de anvendelsesmuligheder, som tilgodeser fredningshensynene i videste forstand. Disse spænder over et vidt register lige fra behovet for grønne områder og strandområder til naturparker og iagttagelsesområder eller reservater for dyr og planter.

Disse forhold vil såvel kommuner som amtskommuner utvivlsomt være opmærksomme på, og i øvrigt vil miljøministeriet have indseende med, at sådanne behov søges imødekommet i planlægningen og have mulighed for eventuelt ved landsplandirektiver og vejledninger at søge de landsdækkende behov tilgodeset. Man må naturligvis være opmærksom på, at regionplaner ikke skabes

fra den ene dag til den anden, og at der nødvendigvis vil gå nogen tid, før man er så langt.

Som både regeringen og folketinget tidligere har givet udtryk for, bør man søge at arbejde henimod en forenkling af den samlede planlægningsadministration. Også fredningsplanlægningsområdet må derfor tages op til nyvurdering.

Det bør ligge fast, at beskyttelsen af naturværdierne — som et af de væsentligste formål med frednings- og planlægningslovgivningen — ikke må svækkes. Afvejningen mellem en konkret udnyttelse af landskabet til by- og industriformål eller råstofindvinding over for en beskyttelse til de mindre håndgribelige rekreative og videnskabelige formål eller en fortsat landbrugsudnyttelse kan imidlertid være vanskelig. Man må derfor søge at sikre, at fredningssynspunkterne kan komme til at indgå i beslutningsprocessen på en sådan måde, at der er mulighed for at foretage en afvejning af disse mod andre samfundshensyn.

Miljøministeriet har udarbejdet en analyse af fredningsplanudvalgenes arbejdsopgaver, dels i henhold til naturfredningsloven, dels til anden lovgivning. Analysen foreligger i form af en redegørelse af april 1974 for fredningsplanudvalgenes beføjelser og arbejdsområde, som miljøministeriet har offentliggjort og sendt til folketinget, kommunerne og en række institutioner og organisationer, der har interesse i spørgsmålet. Der gives heri en oversigt over, hvordan fredningsinteresserne i dag varetages på det regionale plan.

Her skal til belysning af fredningsplanudvalgenes sammensætning og funktion derfor blot anføres følgende hovedtræk:

Fredningsplanudvalgene er organer med en kommunal-statslig-sagkyndig sammensætning. Udvalgene har et folkevalgt flertal bestående af en ligelig repræsentation fra kommunerne og amtskommunen. I henhold til naturfredningslovens § 6 er der for tiden nedsat 12 fredningsplanudvalg omfattende hele landet bortset fra Københavns og Frederiksberg kommuner. Udvalgenes geografiske virkeområde er sammenfaldende med amternes bortset fra hovedstadsområdet, hvor der er nedsat et fredningsplanudvalg for Københavns, Frederiksborg og Roskilde amter.